

سُورَةُ الْفَاتِحَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (1)

به نام خداوند بخشنده مهربان (1)

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ (2)

ستایش خدای را که پروردگار جهانیان است (آفریننده جهان‌ها است) (2)

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (3) مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ (4)

خدائی که بخشنده و مهربان است (3) پادشاه روز جزا است. روز کیفر نیک و بد خلق (4)

إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ (5) أَهْدِنَا

پروردگارا تنها تو را می‌پرستیم و از تو یاری می‌جوئیم و بس (5) تو ما را به

الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ (6) صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ

راه راست هدایت فرما (6) راه آنان که با آنها انعام فرمودی

عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ

نه راه کسانی که بر آنها خشم فرمودی

وَلَا الضَّالِّينَ (7)

و نه گمراهان عالم (7)

وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ

و مژده ده ای پیغمبر کسانی که ایمان آوردند و نیکوکاری پیشه کردند که جایگاه آنها باغهایی است

تحتها الأنهار كلما رزقوا منها من ثمرة رزقا قالوا هذا

که نهرا در آن جاری است و چون از میوههای گوناگون آن بهره‌مند شوند گویند این مانند همان میوههایی است

الذی رزقنا من قبل وأتوا به متشبهاً ولهم فيها أزواج مطهرة

که پیش از این ما را نصیب بوده و از نعمتهایی مانند یکدیگر منگلا شوند و آنها را در آن جایگاه خوش جنهای پاک و پاکیزه است

وهم فيها خالدون ﴿٢٥﴾ * إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَا

و در آن بهشت جاوید خواهند زیست ﴿٢٥﴾ و خدا را باک و ملاحظه از آن نیست که به

بعوضة فمأقوفاً مما للذين ءَامَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ

پشه (کوچک) و چیزی بزرگ‌تر از آن مثل زند پس هر مثل که آرد آنهایی که به خدا ایمان آورده‌اند

رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا

می‌دانند که آن مثل از جانب پروردگار آنهاست اما کسانی که کافر شدند می‌گویند خدا را از این

مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ

مثل چه مقصود است؟ گمراه می‌کند به آن مثل بسیاری را و هدایت می‌کند بسیاری را و گمراه نمی‌کند به آن

إِلَّا الْفٰسِقِينَ ﴿٢٦﴾ الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ

مگر فاسقان را ﴿٢٦﴾ کسانی که عهد خدا را پس از محکم بستن می‌شکنند و رفته‌ای که آنان را

وَيَقْطَعُونَ مَا ءَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ

سز به پیوند آن کرده می‌کنند و در زمین و میان اهل آن فساد می‌کنند به حقیقت

هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿٢٧﴾ كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ

آنها زیانکاران عالم هستند ﴿٢٧﴾ مردم چگونه کافر می‌شوید به خدا و حال آنکه شما مرده بودید

أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ نُمِّيْتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

و خدا شما را زنده کرد و دیگر بار سپراند و باز زنده کند و عاقبت به سو او باز خواهید گشت

﴿٢٨﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَافِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَىٰ

﴿٢٨﴾ او خدائی است که همه موجودات زمین را برای شما خلق کرد پس از آن به خلقت

السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمٰوٰتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٩﴾

آسمان نظر گماشت و هفت آسمان را بر فراز یکدیگر برافراشت و او به هر چیز (و همه نظام آفرینش) داناست ﴿٢٩﴾

الجزء ١

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ

به یاد آر آنگاه که پروردگار فرشتگان را فرمود من در زمین خلیفه‌ای (از بشر) خواهم گماشت گفتند

فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَآءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ

پروردگارا آیا کسانی خواهیم گماشت که در زمین فساد کنند و خونها ریزند و حال آنکه ما خود تو را تسبیح و تقدیس می‌کنیم

لَكَ قَالَ إِنِّي أَغْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾ وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ

خداوند فرمود من چیزی می‌دانم که شما نمی‌دانید (۳۰) و خدای عالم همه اسماء را به آدم تعلیم داد آنگاه

عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلٰٓئِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هٰؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ

حقایق آن اسماء را در نظر فرشتگان پدید آورد و فرمود اگر شما در دعوی خود صادقید اسماء

صٰدِقِينَ ﴿٣١﴾ قَالُوا سُبْحٰنَكَ لَا عِلْمَ لَنَا بِأَلْسِنَتِنَا إِنَّا نَعْلَمُ بِمَا نُنزِّلُ وَإِنَّا نَظُنُّ

ایمان را بیان کنید (۳۱) فرشتگان عرضه داشتند ای خدای پاک و منزّه ما نمی‌دانیم جز آنچه تو خود به ما تعلیم فرمودی تویی دانا و حکیم

ذٰلِكَ قَالَتْ أَتَدْعُمُ الْبَشَرَ أَلَّا يَعْبُدُوْا رَبَّهُمْ غَالِبًا عَلَيْهِمْ أَنبِيَاؤُهُمْ قَالُوا أَتَدْعُمُ

(۳۲) خداوند فرمود ای آدم ملائکه را به حقایق این اسماء آگاه ساز چون آنان را آگاه ساخت خدا فرمود

أَقُل لَّكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا

ای فرشتگان اکنون دانستید که من بر غیب آسمانها و زمین دانا و بر آنچه آشکار و

كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٣٣﴾ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا

پنهان دارید آنگاه؟ (۳۳) و چون فرشتگان را فرمان دادیم که بر آدم سجده کنند همه سجده کردند مگر

إِبْلِيسَ أَبَىٰ وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٣٤﴾ وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ

شیطان که ای و تکبر ورزید و از فرقه کافران گردید (۳۴) و گفتیم ای آدم تو با جفت خود

وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ

در بهشت جایگزین و در آنجا از هر نصبت که بخواهید بی‌هیچ زحمت برخوردار شوید ولی به این درخت (گندم یا سیب) نزدیک نشوید

فَتَكُونَا مِنَ الظَّٰلِمِيْنَ ﴿٣٥﴾ فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطٰنُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيْهِ وَقُلْنَا

که از ستخانان خواهید بود (۳۵) پس شیطان آدم و حوا را به لغزش افکند تا از آن درخت خوردند و بدین مصیبت آنان را از آن مقام بیرون آورد پس گفتیم

أَهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٣٦﴾

که از بهشت فرود آید که برخی از شما برخی را دشمنید و شما را در زمین تا روز مرگ قرار و آرامگاه خواهد بود (۳۶)

فَتَلَقَىٰ آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ ﴿٣٧﴾

پس آدم از خدای خود کلماتی آموخت که موجب پذیرفتن توبه‌ی او گردید زیرا خدا مهربان و توبه‌پذیر است (۳۷)